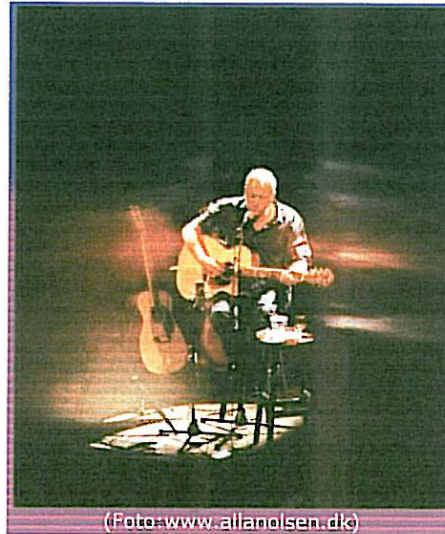

"Man glemmer ikke sit ståsted"

Jacob Edut og Peter Olesen har for et års tid siden snakket med Allan Olsen om skriveprocesser, inspiration, og om at holde fast...

(Foto:www.allanolsen.dk)

Af : Peter Olesen

- "Hvor lang tid har vi" ?, spørger jeg og kigger henvendt på Niels, Allan Olsens Manager.

- "Er det nok med 15 minutter" ?, lyder det venligt - men bestemt - på nordjysk.

Vi kigger på hinanden - Jacob og jeg, og rundt i det lille sminkerum bag Magasinets scene. Meget plads er der ikke. Foran os et spejl, bagved os skabe og en masse rekvisitter. Ved siden af os sidder Allan Olsen, træt men smilende. Niels stikker ham en sandwich og imens der gumles, gør vi os glade og knapt så nervøse, som da vi for tyve minutter siden startede interviewet, klar til anden del.

Fastholder det danske

Allan Olsen har igennem karrieren fastholdt singersong-writer traditionen med inspirationskilde i blandt andre Bob Dylan og Bruce Springsteen. Og på udansk vis har han i denne globaliseringens musikalske tidsalder - som det udtrykkes i sangen "Rolig Rolex" - "skeptisk skimmet de nyeste hits, mulat koncept pop og teenagekids", og stædigt fastholdt det danske sprog i sine tekster. I bogen "Lydspor" karakteriseres Olsen's stil på følgende måde af Torben Bille: *"Den robuste skæbnefortæller Allan Olsen synger dansk, fordi det nu en gang er det sprog, han drømmer på. Det sprog, der er bedst til at beskrive hans Danmark, danskerne og det danske. Vigtigere er Olsens måde at synge på. Han giver hvert eneste ord mening og fylde og lader det i sjældnen grad indgå som en betonet del af en sammenhæng. Han synger sine stavelser som var de akkorder"*.

Igennem det seneste årti har Allan Olsen tre gange modtaget en Grammy og måske det største; hyldesten som årets sangskriver 2000 ved Danish Music Awards for cd'en "Onomatopoeitikon".

Sangskrivning besværligt

Allan kigger et øjeblik ud af vinduet og ned mod Brands Passage. Fra det åbne vindue høres glade og forårskåde stemmer. Der fløjtes.

- "Det, at skrive sange er rent faktisk noget besværligt noget. Til tider kan jeg bruge næsten en uge på at skrive to til tre linier - og så måske finde ud af, at det slet ikke holder. Men det som giver mig lysten og inspirationen er, at jeg dels forsøger at udfordre sproget, og dels igennem mit valg af emner", kommer det nøgternt fra manden bag sange

som "Rødt Jern", "Vi lå jo i Herning" og "Op til Alaska".

Spændt konfronterer jeg Allan med min lille teori om, at substansen udi sangskriverens kunst for mange er refleksiviteten;
- "Refleksiv, det er stort set det eneste jeg er", medgiver Allan, nikker og fortsætter: - "Her har vi nok lidt af den ballademager i mig, i min sangskrivning, som der var i skolen. Hvis der er tre muligheder, så leder jeg nok altid efter en fjerde, som ikke er skreven op, og mange gange går det galt", konstateres der med et smil...

Den intuitive skepsis

Allan Olsen er af mange igennem årene blevet elsket for sine barske - men også kærlige - beskrivelser og skildringer af livet i randområderne, hverdagen for den bette mand og hans forsmåede familie og ikke mindst områdets andre skæve eksistenser. Karakteristisk for skriveprocessen har været en nærmest "fanden tage jer"-holdning, som er så god at skrive på, tilsat generel skepsis. Sangskriveren med den hvæsse pen er han sågar blevet tituleret af pressen. Olsen mener, det har noget at gøre med hans opvækst, hans slægt, det udsted de kom fra og skolegangen, hvor der aldrig har været noget at takke nogen for.

- "Jeg tror aldrig helt jeg har fået revideret min intuitive skepsis over for alt, der er mere ambitiøst organiseret end en iskiosk", udtalte han for nogle år siden.

I de fleste af Allan Olsens sange fremgår der mange selvbiografiske træk, men hvordan abstraherer han fra disse, så de ikke kommer til at gribe for meget ind i hans eget privatliv ?

- "Mine sange er fiktion, ikke virkelighed. Men opgaven når ordene forlader kæften på mig er, at der skal være en eller anden identifikation, at gøre det følelsesmæssigt og alment. Jeg benytter dog aldrig stedsangivelser og slet ikke i sange, som jeg har et vist tilhørsforhold til. Men jo ældre jeg bliver, jo mere bliver jeg bevidst om at holde mig udenfor sangene", kommer det fra den 47-årige sanger.

Har ikke ændret sig

Med "Onomatopoietik" efterlod han en masse af de trofaste fans med måske den selv samme og fornævnte skepsis. Der var tid til eksperimenter, musikalsk og tekstmæssigt. Dette fik prompte en fan på sangerens hjemmeside til at spørge: "Hvor er der blevet af den samfundskritiske Allan Olsen" ?

Er det sådan, at man jo højere man stiger i den brede almenhed, jo sværere bliver det at fastholde det, man fra udgangspunktet stod for ? - spørger jeg for at tage tråden op; Allan Olsen ser helt oplivet ud;

- "Det er et meget interessant spørgsmål. Jeg føler ikke, at jeg ændrer mig. Der er ingen skjult dagsorden. Det kan jeg slet ikke få implementeret i min skrivning. Det jeg står for, den episke stil, er den samme, som jeg gjorde, da jeg for mange år siden startede med at tage rundt og spille", lyder det med overbevisning.

- "Men det er da rigtigt, at jo flere tilskuere, der kommer, jo flere penge, jeg tjener, jo mere magt får jeg. Specielt når man er solo. I det tilfælde skal man være meget bevidst om, hvad man gør", kommer det alvorligt fra Olsen.

Det er ved at være tid. Inden vi tager vores jakker på, når jeg lige at spørge Allan om, hvad drivkraften for ham som kunstner er. Jeg har

ellers altid gjort påstanden om, at man som kunstner skal have røre i sit indre og igennem ens kunst projicere dette ud, til min personlige forståelsesramme af kunst og det at være kunstner. Det, at jeg har en tro på, at den pågældende kunstner har lidt hjerteblod, sved og tårer for at få det respektive værk frem, har altid for mig været et endnu større incitament til at nyde hvert aspekt af den pågældende kunst. Denne noget heroiske forestilling punkteres dog hurtigt;

- "Den største drivkraft for mig er at betale termin, betale husleje og sørge for, at mine børn får en god opvækst. Det er et arbejde for mig som så meget andet", slutter en hudløs ærlig Allan Olsen.

Læs mere om Allan Olsen [her](#).